

[Mose Hansen.]

sætning af danske landbrugsprodukter, hvor ministeren med tilslutning af udvalgets flertal foreslår ordet „undtagelsesvis“ fjernet, kan mit parti ikke give tilslutning; da den foreslåede udeladelse af dette ord vil betyde en forstærket bemyndigelse til landbrugsministeren. Bemyndigelse kan være påkrævet, men jeg kan i denne forbindelse ikke se nødvendigheden af at forstærke bemyndigelsen.

Ændringsforslag nr. 6 til § 6 kan vi tiltræde, idet vi mener, at der ligger en forbedring i det, når handelen og industrien bliver repræsenteret i fondens administration.

Ændringsforslag nr. 7 til § 6 om mejerirationalisering kan vi ligeledes støtte. Det samme gælder ændringsforslag nr. 9 til § 9, som tilsigter en fremskyndelse af udbetalingerne.

Af det, jeg har sagt, fremgår det, at vi ikke kan tiltræde kornordningen og rapsordningen under de nuværende forhold. Vi kan imidlertid stemme for det ændringsforslag til kornlovsforslaget, der er stillet af landbrugsministeren.

De ændringsforslag, der er stillet af socialistisk folkeparti til forslag til lov om afsætning af danske landbrugsvarer, må vi stemme imod.

Aage Fogh: Til indledning den bemærkning, at jeg er ganske enig med mit partis ordfører med hensyn til vor stilling over for ændringsforslagene og over for lovforslagene som helhed. Når jeg har bedt om ordet, er det nærmest foranlediget af det ærede medlem hr. H. C. Toft. Jeg indrømmer, at jeg måske burde have gjort det under første behandling, fordi spørgsmålet er af mere principiel karakter, men da det ærede medlem fremdrog disse principielle bemærkninger her, må jeg svare på dem.

Det er blevet sagt os fra anden side, at man har savnet materiale til belysning af landbrugets forhold. Jeg beklager, at det

kan være sådan, for vi har dog ca. 16.000 danske landmænd, der fører regnskaber, og der udgives store beretninger om dem. Disse beretninger er til rådighed for alle. Den største beretning, der udkommer, kommer fra De jyske Landboforeninger, der omfatter 9.000 bøndergårde. Her foreligger således et omfattende materiale, og jeg beklager meget, at man ikke inden for landbruget har gjort mere ud af at studere dette materiale for derigennem at skaffe sig oplysning om, hvad det virkelig er, der er i vejen inden for erhvervet.

Det interesserer mig at se, at disse 9.000 brug i fjor kunne deles op i 3 grupper med 3.000 i hver, og af disse har den bedste gruppe — det er altså ikke nogle få brug, men 3.000 jyske bøndergårde — 19.500 kr. i familieindkomst og 6,9 i forrentningsprocent. Forrentningsprocenten er beregnet på grundlag af den investerede kapital, der er noget mindre end handelsværdien. Den næste tredjedel har kun 1,6 pct. i forrentning og 11.000 kr. i familieindkomst, medens den sidste tredjedel har en forrentningsprocent på ÷ 3,8, og den har kun 2.100 kr. i familieindkomst.

Hvad er årsagen til, at de bedste ligger på 20.000 kr. og de dårligste på 2.000 kr.? Det er det, jeg tror, man inden for landbruget skulle interessere sig noget mere for for derigennem at indhøste erfaringer, der kan tjene til at flytte dem fra den dårligste tredjedel over til den bedste. Jeg har spurgt nogle af disse regnskabsførere, hvad det er, der gør sig gældende, og fået det svar, at den ene gruppe forstår det, den anden forstår det ikke. Men hvis det er rigtigt, må man jo gøre noget mere vigtigt end at give tilskud til dem alle sammen, og det må landbruget interessere sig for.

Det, der er det karakteristiske, er, at det igennem den årrække, jeg har fulgt med i disse ting, har været sådan, at forskellen mellem de økonomisk set gode og dårlige brug bliver større og større. De gode klarer sig bedre og bedre i forhold til de dårligste. Det viser, at det er ganske overordentlig